

مهر دولتی رنگی

(تمبر باقری)

سعید بختیاری سلطانی

عضو انجمن مطالعات تاریخ پستی ایران

user35335@gmail.com

فروردین ۱۳۹۸ خورشیدی

بازنویسی: فروردین ماه ۱۴۰۰ خورشیدی

مقدمه:

"تاریخ پست ایران" (Iran Postal History) یکی از زیباترین بخش های تاریخ معاصر است که بواسطه ی در دسترس بودن منابع مطالعاتی آن: "سند های پستی" (Postal Document)، بررسی آن برای پژوهنده، بسیار جذاب است.

یکی از بخش های حساس تاریخ پست ایران، برهه ای است که استفاده از "تمبر" بر روی پاکت نامه، آغاز می شود. کند و کاو در خصوص چگونگی چاپ و بکارگیری اولین سری تمبر در پست ایران، موضوع مهم و جذابی است که در این مقاله قصد داریم آن را بررسی کنیم.

کتاب ها و مقاله هایی که پیرامون تاریخ آغازین پست ایران، قلم فرسایی کرده اند؛ اتفاق نظر دارند که اولین تمبر استفاده شده بر روی پاکت نامه ها، سری معروف به "باقری" است. (مهرداد صدری، پرس فیلا، کتاب مرجع فیلاتلی ایران، جلد اول، شیران ایران، ۲۰۱۳ میلادی، ص ۱۴ تا ۱۶) که خوشبختانه، نمونه هایی از پاکت نامه با تمبر های باقری، پس از گذشت بیش از ۱۵۰ سال، در وضعیت مطلوب (از نظر سلامت فیزیکی) به زمان حال و به دست ما رسیده اند. هر چند که تعداد این نمونه ها اندک است.

پیشینه:

نخستین تمبر پستی ایرانی که بر روی پاکت نامه مصرف شد؛ تمبر باقری بود. علت این نام گذاری هنوز در پرده ابهام است و گمان های گوناگونی پیرامونش مطرح شده است. این سری تمبر در سال ۱۲۴۸ خورشیدی (۱۸۷۰ میلادی) در ایران، بصورت دستی و با استفاده از کلیشه "نمونه تمبر بار" در بلوک ۴ تایی چاپ و در پست مصرف شد.

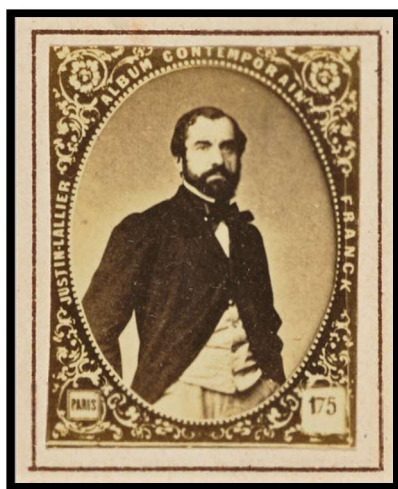
سری تمبر باقری، در ۴ رقم: یک، دو، چهار و هشت شاهی، ۱۲۴۸ خورشیدی

کلیشه تمبر باقری:

سری تمبر باقری با استفاده از کلیشه های "تمبر نمونه بار" چاپ شدند. از اینرو برای شناخت کلیشه تمبر باقری، می بایست کلیشه تمبر نمونه بار را شناخت.

در خصوص اولین تمبر رسمی طراحی شده برای پست ایران، معروف به "نمونه بار" (Barre Essay) که به سفارش دولت ایران، در سال ۱۲۴۶ خورشیدی (۱۸۶۷ میلادی) در کشور فرانسه چاپ شد؛ لازم به یادآوری است که این سری شامل ۴ رقم قیمتی بود: یک شاهی، دو شاهی، چهار شاهی و هشت شاهی.

کلیشه اصلی (بدون رقم های قیمت) از جنس فولاد توسط آقای آلبرت دزیره بار (Albert Désiré Barre)، رئیس حکاکان ضراب خانه پاریس (زندگی: ۱۸۱۸-۱۸۷۸ میلادی)، طراحی و حکاکی شد. سپس برای هر رقم قیمت، ۵ کلیشه مسی از روی کلیشه اصلی ساخته شد. (مهرداد صدری، پرسای فیلا، کتاب مرجع فیلاتلی ایران، جلد اول، شیران ایران، ۲۰۱۳ میلادی، ص ۵ و ۶).

آقای آلبرت دزیره بار (۱۸۱۸-۱۸۷۸ م.)، فرزند ژان ژاک بار، رئیس حکاکان ضراب خانه سلطنتی فرانسه

تاریخ و مکان عکس: پاریس ۱۸۶۶ میلادی (برگرفته از وبگاه موزه پل گتی)

کلیشه طراحی شده به نحوی بود که در هنگام چاپ بر ورق کاغذ، از رقم ۱ شاهی، پنج قطعه در کنار هم در ردیف افقی قرار داشت و رقم های دیگر نیز به همین صورت بودند. ورق کامل تمبر بار از بیست قطعه تمبر تشکیل شده بود. هر ورق کاغذ دو بار به زیر چاپ می رفت که ما حاصل آن دو نیم صفحه در روبروی هم بود. هر نیم صفحه شامل ۲۰ قطعه تمبر بود. ورق تمبر "بار" در چهار رنگ: سبز، قرمز، آبی و بنفش چاپ شد. که روی هم ۴۰ قطعه تمبر در چهار رقم قیمتی را شامل بود.

تمبر نمونه بار، ۱ شاهی بنفش، ۲ شاهی سبز، ۴ شاهی آبی، ۸ شاهی قرمز، ۱۲۴۶ خورشیدی

(مهرداد صدری، پرسای فیلا، کتاب مرجع فیلاتلی ایران، جلد اول، شیران ایران، ۲۰۱۳ میلادی، ص ۳)

ورق تمبر بازسازی شده نمونه بار، چاپ شده با رنگ سبز، دو نیم ورق ۲۰ عددی در مقابل هم قرار دارد.

(مجموعه آقای خسرو یوسفی)

نخستین کسی که در تمبر نمونه بار مطالعه عمیق نمود و به یافته های دقیق دست یافت؛ وکیل و تمبرشناس انگلیسی، آقای والتر دورنینگ بکتون (Walter Dorning Beckton) بود.

(Walter Dorning Beckton, The Barre Impressions of the 1868 Issue, Philatelic Journal of Great Britain 1926, P:68-71).

بکتون در سال ۱۸۶۶ میلادی متولد شد و در سال ۱۹۳۱ م. در گذشت. بکتون از سال ۱۸۷۹ م. شروع به جمع آوری تمبر کرد. (دکتر محمد دادخواه، تمبرهای اولیه شیر و خورشید ایران، تهران، ۱۳۳۹ خورشیدی، ص ۲ و ص ۸). پس از بکتون، دکتر محمد دادخواه تحقیق او را کامل و به پایان رساند.

آقای والتر دورنینگ بکتون، وکیل و تمبرشناسی انگلیسی، ۱۹۰۸ میلادی

(برگرفته از وبگاه دانشنامه آزاد ویکی پدیا)

پس از این مقدمه در خصوص کلیشه تمبر نمونه بار به سراغ چگونگی چاپ تمبر باقری می رویم.

تمبر باقری در چهار رقم قیمتی: ۱ شاهی، ۲ شاهی، ۴ شاهی، ۸ شاهی (همانند تمبر نمونه بار) چاپ شد. هر رقم تمبر باقری، در یک بلوک چهارتایی با دستگاه چاپ دستی بر روی انواع کاغذ (شیشه ای، نازک، کلفت،

راه راه) چاپ می شد. (مهرداد صدری، پرسى فیلا، کتاب مرجع فیلاتلى ایران، جلد اول، شیران ایران، ۲۰۱۳ میلادی، ص ۲۷)

از نظر طرح، کلیشه تمبر باقرى همان کلیشه تمبر نمونه بار است که در جزئیات نقش کمی اختلاف دارد. از اینرو دو فرضیه در خصوص کلیشه آن مطرح می شود:

۱. چهار کلیشه از پنج کلیشه تمبر نمونه بار از پاریس به تهران آورده شد و با آن تمبر باقرى را چاپ کردند.
۲. از روی نمونه تمبر بار چاپ شده که به تهران فرستاده شده بود؛ کلیشه جدید برای چاپ تمبر باقرى تهیه شده است.

(مهرداد صدری، پرسى فیلا، کتاب مرجع فیلاتلى ایران، جلد اول، شیران ایران، ۲۰۱۳ میلادی، ص ۷).

برای اثبات قطعی یکی از این دو گزینه، هنوز مدرک مستند موجود نیست.

تمبرهای باقرى پس از چاپ بریده شده در بسته های یک صد عددی برای مصرف به دفترهای پستی ارسال می شدند. اکنون فقط دو بلوک کامل از تمبر یک شاهى باقرى باقى مانده است که در مجموعه آقای جوزف حکمى نگهدارى می شود.

دو بلوک تمبر ۱ شاهى باقرى

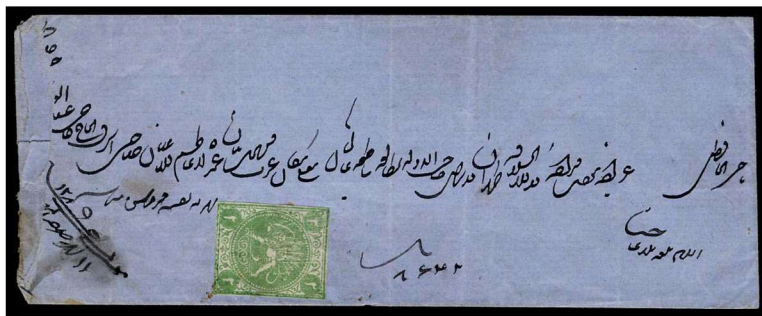
(مجموعه آقای جوزف حکمى)

پاکت نامه با تمبر باقرى:

اکنون که "پاکت نامه های باقرى" را نگاه می کنیم و آنها را با پاکت نامه های سال های بعد مقایسه می نمایم؛ عنصرى ضرورى از اجزای پاکت نامه پستى را بر روی پاکت نامه های باقرى نمی یابیم. هر پاکت نامه پستى، بطور معمول، سه مشخصه اصلی دارد: تمبر، آدرس، "مهر پستى".

همه پاکت نامه های باقرى که از ۱۲۴۸ تا ۱۲۵۴ خورشیدی (برابر با ۱۲۸۶ تا ۱۲۹۲ قمرى مطابق با ۱۸۷۰ تا ۱۸۷۵ میلادی) پست شده اند و اکنون تعدادی از آنها موجود است؛ بدون استثنا فاقد "مهر پستى" بر روی تمبر و پاکت نامه هستند.

عدم وجود "مهر پستى" بر روی تمبر و پاکت نامه های "باقرى" باعث بروز بحث های فراوانی در خصوص چرایی و اصالت این نوع از پاکت نامه های اولیه ایران در میان کارشناسان و پژوهشگران گردیده است.

پاکت با تمبر ۲ شاهی به دارالخلافه طهران به تاریخ (دستنویس) ۱۱ صفر ۱۲۸۹ قمری، برابر با شنبه ۱ اردیبهشت ۱۲۵۱ خورشیدی، مطابق با ۲۰ آوریل ۱۸۷۲ میلادی

(مهرداد صدری، بررسی فیلا، کتاب مرجع فیلاتلی ایران، جلد اول، شیران ایران، ۲۰۱۳، ص ۳۶)

چرا بر روی پاکت نامه های باقری، مهر پستی وجود ندارد؟

در اینجا نظر تعدادی از کارشناسان و پژوهشگران معاصر تمبر ایران که در خصوص این سوال توضیح داده اند را می آوریم:

آقای دکتر محمد دادخواه (نخستین پژوهشگر ایرانی تمبرهای اولیه) در پاسخ به سوال بالا می نویسد:

"تمبرهای باقری در تبریز، میانه، زنجان، قزوین و تهران کار شده است. نظر به اینکه در حین ارسال کلیشه های اصلی از پاریس استامپ پستی برای ابطال تمبرها نفرستاده بودند و بنابر این تمبرها را بدون آنکه باطل کنند روی پاکت کار می کردند و پاکت هایی که فعلا با تمبرهای باقری وجود دارند همگی بدون مهر ابطال می باشند... تنها علامت ابطال اصلی که روی تمبرهای باقری وجود دارد دو خط متقاطع است به شکل ضربدر که آن هم برای مدت بسیار کوتاهی در اواخر مصرف تمبرهای باقری با قلم تمبرها را به وسیله آن باطل می نمودند.

علی هذا تمبرهای باقری بدون ابطال می ماندند و این امر باعث می شد که بار دیگر تمبرها را روی پاکت مصرف کنند. احتمال دارد که پس از مدتی اولیای پست متوجه این امر شدند و چاره جز آن ندیدند که تمبرها را از جریان خارج کنند. با اطمینان کامل می توان گفت که هر نوع استامپی که روی این تمبرها دیده شود مربوط به بعد از سال ۱۸۷۵ م. و برای ارضای خاطر کلکسیونرها درست شده و رسماً در پستخانه روی تمبرها زده نشده است." (دکتر محمد دادخواه، تمبرهای اولیه شیر و خورشید ایران، ۱۳۳۹ خورشیدی، ص ۱۴).

آقای مهرداد صدری (پژوهشگر و کارشناس تمبر ایران) در مورد علت استفاده نشدن مهر پستی در زمان مصرف تمبرهای باقری می نویسد:

"به سبب آنکه هیچگونه مهر پستی برای ابطال تمبر وجود نداشت، تمبرهای باقری بدون مهر ابطال پستی بر روی پاکت ها مصرف شده اند؛ گاهی این تمبرها توسط قلم و جوهر باطل شده اند. اگر چه همواره فرض بر این بوده است که تمبرهای باقری پس از سال ۱۸۷۵ میلادی یا ۱۲۵۴ خورشیدی برای "کلکسیونرها" با مهر پستی باطل شده اند، ولی به هر روی، من بر این باور هستم که این تمبرها بعدها به مصارف دولتی و یا بر روی بارنامه های پستی مصرف شده و باطل گردیده اند، کما اینکه بسیاری از تمبرهای پستی مظفر الدین شاه قاجار بعدها در زمان احمد شاه قاجار به مصارف دولتی رسیده اند." (مهرداد صدری، شیران ایران، ۲۰۱۳ میلادی، ص ۳۶).

آقای فریدون نوین فرح بخش (کارشناس تمبر ایران) در خصوص عدم استفاده از مهر پستی بر روی پاکت نامه های باقری می نویسد:

"در اوایل استفاده تمبرها هیچ نوع مهر ابطال و یا وسیله ای برای ابطال وجود نداشت و هیئت هم از پاریس مهر و یا وسیله ابطال با خود به تهران نیاورده بود و این عدم ابطال تمبرها موجب سوء استفاده شده در اواخر دوره تمبرها را با دست و جوهر با علامت ضربدر یا شبیه آن ابطال می کردند." (فریدون نوین فرح بخش، تمبرهای اولیه ایران، ۱۳۷۹ خورشیدی، ص ۲۳).

آقای دکتر فریدون عبدلی فرد (پژوهشگر تاریخ پست ایران) در خصوص این موضوع نوشته است:

"در طی ۷ سالی که استفاده از این سری در پست رایج بود (از سال ۱۲۸۵ تا ۱۲۹۲ ق.) باطل کردن تمبرهای روی پاکت ها با مهر ابطال یا متد خاص دیگری رایج نبود و در اوایل فقط چسبانیدن تمبر روی پاکت کافی به نظر می رسیده است ولی چون این کار باعث سوء استفاده بعضی از مسئولان آن دوره پستخانه ها در استفاده مجدد از تمبرهای مصرف شده گردیده است؛ لذا بعد از چندی برای جلوگیری از این کار، باطل کردن تمبرها با قلم رایج شد که به صورت کشیدن ضربدر روی تمبرها انجام می شد. به همین سبب است که کلیه پاکت ها و نمونه های اصیل باطل شده ای که امروز از این سری در دست است بدون مهر یا فقط دارای خط ابطال به صورت ضربدر می باشد و تمبرهای مهر خورده ای که ندرتا در کلکسیون ها و نزد بعضی افراد دیده می شود مربوط به ابطال پستی نیست بلکه سال های بعد و به طور دستی و به عنوان تفنن یا سودجویی، مهری روی آن زده شده است." (دکتر فریدون عبدلی فرد، تمبرهای شیر و خورشیدی ایران، ۱۳۷۸ خورشیدی، ص ۳۹).

جمع بندی نظر کارشناسان در خصوص عدم وجود مهر پستی بر پاکت نامه های اولیه ایران آنست که به دلیل نبود مهر در پستخانه ها، تمبرهای (باقری) روی پاکت نامه ها با مهر پستی باطل نشده اند؛ در سال های آخر مصرف این تمبرها برای جلوگیری از مصرف مجدد آنها، با استفاده از قلم و مرکب، بر رویشان علامت ضربدر کشیده می شد.

در اینجا نکته کوچکی وجود دارد که با تامل در روایت های تاریخی دوره مورد بحث، متوجه آن می شویم. دقت در این نکته علت نبود مهر پستی بر روی پاکت نامه های اولیه ایران (معروف به باقری) را روشن می سازد. برای بیان این نکته ابتدا باید به کتابهای تاریخی که بطور مشخص این برهه از تاریخ دوره ناصری را بررسی کرده اند؛ مراجعه نمود تا از این مسیر با حال و هوای اجتماعی آن محدوده تاریخی که مد نظرمان است آشنا شویم سپس از طریق مطالعه سندهای "دست اول" بطور مشخص از بطن رخدادی که بر آن تمرکز کرده ایم مطلع شویم.

آقای دکتر فریدون آدمیت (تاریخ نگار برجسته دوران قاجار) در سال ۱۳۵۱ خورشیدی کتابی نوشت با عنوان: "اندیشه ترقی و حکومت قانون عصر سپهسالار" او در خصوص محدوده زمانی مورد بررسی در کتابش در پیشگفتار می نویسد:

"این رساله تازه ای است در تاریخ اندیشه های جدید اجتماعی و سیاسی ایران در ارتباط با سیاست ترقی خواهی و کارنامه اصلاحات از سال ۱۲۷۵ تا ۱۲۹۷ قمری." (دکتر فریدون آدمیت، اندیشه ترقی و حکومت قانون عصر سپهسالار، چاپ دوم ۱۳۵۶ خورشیدی، ص ۷).

میرزا حسین خان سپهسالار (مشیرالدوله ۱۲۴۳ - ۱۲۹۸ قمری)

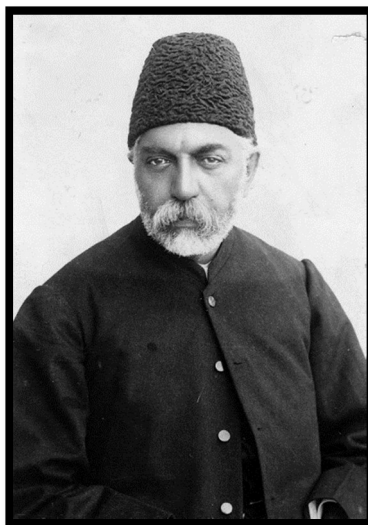
او در بخش خدمات عمومی، در مورد پستخانه و تبر پستی به نقل از اسناد مربوط به میرزا حسین خان سپهسالار (صدر اعظم وقت) می نویسد:

"دستگاه چاپخانه که در ۱۲۶۶ بر پایه تازه ای منظم گردید و قانونی هم برای آن نوشته شد - تا بیست سال بعد که پستخانه اروپایی برپا گشت، پیشرفتی نکرده بود. در آغاز صدارت میرزا حسین خان [سپهسالار] برای انتظام دستگاه چاپخانه، قرار نوی وضع گردید و چنین اعلام شد: منظور از ترتیب تازه این است که مردم به صحت وصول و ابلاغ مرسولات خود مطمئن باشند. اجرت حمل کاغذ به هر شهری از قرار مثالی چهار شاهی یا دویست دینار معین شد، و برای امانات پستی از قرار هر منی در هر فرسخ یکصد دینار مقرر گردید. تبر هنوز باب نشده بود، به جای آن **مهرهای دولتی به رنگ های گوناگون** بکار می بردند. روی مهرها عدد هندسی نقش کردند نه رقم سیاق. برای حمل امانات، قبض مخصوص چاپخانه چاپ شد."

و در مورد همین بند در پاورقی این توضیح را آورده است: "مهر بنفش که عدد یک هندسی دارد به جای یک شاهی؛ مهر سبز که عدد دو دارد برای دو شاهی؛ مهر کبود [آبی] که عدد چهار دارد یک عباسی؛ و مهر سرخ که عدد هشت دارد برای دو عباسی تعیین شدند." (دکتر فریدون آدمیت، اندیشه ترقی و حکومت قانون عصر سپهسالار، چاپ دوم ۱۳۵۶ خورشیدی، ص ۴۵۳).

برای روشن شدن بحث به سراغ یک منبع تاریخی دست اول می رویم که بطور مشخص اتفاق ها و اعلان های پستخانه را به اطلاع عموم مردم (در دوره ناصری) می رساند: "روزنامه وقایع اتفاقیه"

"روزنامه وقایع اتفاقیه به همت امیر کبیر در سال چهارم سلطنت ناصر الدین شاه قاجار تاسیس گردید که اولین شماره آن در روز جمعه، پنجم ربیع الثانی ۱۲۶۷ قمری (۱۸ بهمن ماه ۱۲۲۹ خورشیدی) در تهران منتشر شد. در سال ۱۲۷۷ قمری (۱۲۳۹ خورشیدی) روزنامه وقایع اتفاقیه به "روزنامه دولت علیه ایران" تغییر نام داده شد." (مهرداد صدیقی، شیران ایران، ۲۰۱۳ میلادی، ص XI).

میرزا علی خان منشی حضور، معروف به امین الدوله (۱۲۵۹ - ۱۳۲۲ قمری)

در زمان صدر اعظمی میرزا حسین خان سپهسالار، آقای میرزا علی خان منشی حضور، اداره امور چاپارخانه های ایران را به عهده داشت. او برای نظم بخشیدن به امور پستخانه ها قوانین و اصلاحاتی را انجام داد که از طریق روزنامه دولت علیه ایران، شماره ۶۹ به تاریخ ۱۷ ذی القعدة ۱۲۸۸ قمری، برابر با ۸ بهمن ۱۲۵۰ خورشیدی، مطابق با ۲۸ ژانویه ۱۸۷۲ میلادی، چاپ و به اطلاع عموم مردم رسید. متن آن اطلاعیه به این شرح است:

"اعلان چاپارخانه مبارکه: برای تحدید و تعیین اجرت چاپارخانه در حمل نوشتجات و مکاتبات و نظم و قبول مرسولات و امانات که به چاپارخانه داده می شود بطوریکه در هر مملکت رسم متداول است **مهر مخصوص به نشان شیر و خورشید** وضع و برقرار شده و با اجازه و امضای اولیای دولت علیه اداره چاپارخانه به هر ولایت و هر نقطه مهر مزبور را انفاذ و منتشر کرده است که منبعت فواید مترقبه این امر موجب تسهیل و انتظام کلی در وصول نوشتجات و مرسولات شده راه بعضی معایب که در این ماده الی حال شایع بود مسدود گردد باین معنی که صاحبان نوشتجات و امانات که چاپارخانه را وسیله ابلاغ آن قرار می دهند تکلیف خود را در ادای اجرت حقیقی آن دانسته از طمع و توقعات چاپاران آسوده بوده و به صحت وصول و ابلاغ مرسولات خود مطمئن باشند.

اجرت حمل کاغذ در داخله هر مملکت محروسه به مثقال چهار شاهی که دویست دینار است و حق حمل امانات هر یک من در هر فرسخ یک صد دینار مقرر گردیده است و برای صیانت این قانون **مهر دولتی به رنگ و نشان** مشروحه ذیل طبع و از این تاریخ در کل چاپارخانه ها موجود است:

مهر بنفش که عدد هندسی یک دارد به جای یک شاهی

مهر سبز که عدد دو دارد به جای دو شاهی رایج است.

مهر کبود که عدد چهار دارد یک عباسی رواج دارد.

مهر سرخ که عدد هشت دارد به جای هشت شاهی که دو عباسی است قبول خواهد شد.

به اشخاصی که نوشتجات به چاپارخانه ها می دهند صریحا اعلام می شود که هیچ کاغذ بدون **مهر دولتی** در چاپارخانه آزاد نیست و ابدا اطمینان نفرمایند که در ابلاغ این قسم نوشتجات از طرف چاپارخانه اقدامی خواهد

شد بلکه ضبط نموده ضعف اجرت متداول را در حمل و انفاذ آن مطالبه خواهند نمود و در تحویل و تقدیم امانات به چاپارخانه و ادای حق حمل آن آورنده امانت یک ورقه منطبعه که قبض چاپارخانه است با دو شاهی قیمت خواهد گرفت که تاریخ تحویل و وزن امانت و بلد مقصد و تعهد ابلاغ آن در ورقه مزبور مشروح است و مدیر چاپارخانه آن بلد مهر کرده به آورنده امانت می دهد که در مقصد به موجب قبض مزبور امانت مرسله از چاپارخانه مطالبه شود. نوشتجاتی که متضمن سند و برات تجارتی است آورنده آن باید صریحا به چاپارخانه اعلام کند که در پاکت چه قسم سند است و در مقابل یعنی به هر مقال دو عباسی اجرت حمل داده مخصوصا چاپارخانه را به صحت ابلاغ آن مفروض کند." (روزنامه ایران ، شماره ۱ تا ۲۰۸ ، کتابخانه ملی ایران ، تهران ۱۳۷۴ خ. ، ص ۲۷۳).

کتابخانه ملی و اسناد ایران
کتابخانه ملی و اسناد ایران
کتابخانه ملی و اسناد ایران

فوق بیست
فوق بیست
فوق بیست

نمونه بیست
نمونه بیست
نمونه بیست

محل چاپ و نشر
محل چاپ و نشر
محل چاپ و نشر

سنگ و چاپ
سنگ و چاپ
سنگ و چاپ

قیمت اعلان
قیمت اعلان
قیمت اعلان

اخبار رسمی

برای تجدید و تعیین اجرت چاپارخانه در محل نوشتجات و مکاتیب و نظیر قبول

برای تجدید و تعیین اجرت چاپارخانه در محل نوشتجات و مکاتیب و نظیر قبول و مسولات و امانات که چاپارخانه داده میشود بطوریکه در هر ملک رسم و مناسبت هر خصوص بنابر شیوه و خورشید وضع و برقرار شده و با اجازه و امضا او لیا ی دولت علیه اداره چاپارخانه بهر ولایت و هر نقطه هر مزبور را انفاذ و منتشر کرده است که من بعد فواید مترقبه این امر موجب تسهیل و اسطفا همگانی در قبول نوشتجات و مسولات شده راه بعضی معایب که درین ماده الی حال سابق بود مسدود کرد و باین معنی که صاحبان نوشتجات و امانات که چاپارخانه را در اطلاع آن قرار میدهند تکلیف خود را در ادای اجرت حقیقی آن دانسته از طبع و توقعات چاپاران آسوده و بصحت و وصول ابلاغ مسولات خود مطمئن باشند اجرت حمل کاغذ در داخل ملک هر دو سس بهر شاقی چهار شاهی که دولت و مناسبت و تحویل امانت هر یک در هر نقطه بحد دینار مقرر گردیده است و برای صحت این قانون هر دو لیبی بر یک و نشان شروع و ذیل طبع و درین تاریخ در کلیه چاپارخانه مقرر بنفش که عدد یک هندی دارد بجای یک شاهی قبول میشود مقرر سیزده

اخبار چاپارخانه مبارکه

برای تجدید و تعیین اجرت چاپارخانه در محل نوشتجات و مکاتیب و نظیر قبول و مسولات و امانات که چاپارخانه داده میشود بطوریکه در هر ملک رسم و مناسبت هر خصوص بنابر شیوه و خورشید وضع و برقرار شده و با اجازه و امضا او لیا ی دولت علیه اداره چاپارخانه بهر ولایت و هر نقطه هر مزبور را انفاذ و منتشر کرده است که من بعد فواید مترقبه این امر موجب تسهیل و اسطفا همگانی در قبول نوشتجات و مسولات شده راه بعضی معایب که درین ماده الی حال سابق بود مسدود کرد و باین معنی که صاحبان نوشتجات و امانات که چاپارخانه را در اطلاع آن قرار میدهند تکلیف خود را در ادای اجرت حقیقی آن دانسته از طبع و توقعات چاپاران آسوده و بصحت و وصول ابلاغ مسولات خود مطمئن باشند اجرت حمل کاغذ در داخل ملک هر دو سس بهر شاقی چهار شاهی که دولت و مناسبت و تحویل امانت هر یک در هر نقطه بحد دینار مقرر گردیده است و برای صحت این قانون هر دو لیبی بر یک و نشان شروع و ذیل طبع و درین تاریخ در کلیه چاپارخانه مقرر بنفش که عدد یک هندی دارد بجای یک شاهی قبول میشود مقرر سیزده

اخبار چاپارخانه مبارکه

برای تجدید و تعیین اجرت چاپارخانه در محل نوشتجات و مکاتیب و نظیر قبول و مسولات و امانات که چاپارخانه داده میشود بطوریکه در هر ملک رسم و مناسبت هر خصوص بنابر شیوه و خورشید وضع و برقرار شده و با اجازه و امضا او لیا ی دولت علیه اداره چاپارخانه بهر ولایت و هر نقطه هر مزبور را انفاذ و منتشر کرده است که من بعد فواید مترقبه این امر موجب تسهیل و اسطفا همگانی در قبول نوشتجات و مسولات شده راه بعضی معایب که درین ماده الی حال سابق بود مسدود کرد و باین معنی که صاحبان نوشتجات و امانات که چاپارخانه را در اطلاع آن قرار میدهند تکلیف خود را در ادای اجرت حقیقی آن دانسته از طبع و توقعات چاپاران آسوده و بصحت و وصول ابلاغ مسولات خود مطمئن باشند اجرت حمل کاغذ در داخل ملک هر دو سس بهر شاقی چهار شاهی که دولت و مناسبت و تحویل امانت هر یک در هر نقطه بحد دینار مقرر گردیده است و برای صحت این قانون هر دو لیبی بر یک و نشان شروع و ذیل طبع و درین تاریخ در کلیه چاپارخانه مقرر بنفش که عدد یک هندی دارد بجای یک شاهی قبول میشود مقرر سیزده

در این اعلان رسمی چاپارخانه نکته های مهمی به وضوح برای مردم تشریح شده است:

- ۱- برای نظم بخشیدن به دریافت هزینه مرسوله های پستی و رساندن آنها به مقصد، مهرهای رنگارنگی با نقش شیر و خورشید ساخته شده که هر یک مشخصه نرخ مشخصی بوده و این مهرها به همه چاپارخانه های موجود در کشور ارسال شده است.
- ۲- چاپارخانه هنگام دریافت مرسوله از مشتری، با توجه به وزن آن، مبلغ مشخصی را از مشتری دریافت و مهر معین متناسب با هزینه دریافت شده را بر روی مرسوله چسبانده به این صورت مشخص می شده که بابت این پاکت نامه (به عنوان مثال) ۴ شاهی توسط چاپارخانه دریافت شده است. و مرسوله هایی که فاقد "مهر" باشند اقدامی برایشان صورت نمی گیرد.
- ۳- در مورد حمل امانت های پستی "رسیدی" به ارزش دو شاهی صادر می شود که همه مشخصات فرستنده، گیرنده و ... در آن نوشته شده بر اساس آن می توانند مرسوله شان را در مقصد از چاپارخانه مطالبه کنند.
- ۴- اگر مراجعه کنندگان به چاپارخانه قصد ارسال سند و ورق های بهادار، از طریق پست دارند می بایست متصدی چاپارخانه را مطلع ساخته، هزینه اش را پرداخت کنند.

نتیجه گیری:

آنچه امروز به نام "تمبر باقری" می شناسیم؛ در زمان مصرفش بر پاکت نامه های پستی، با نام "مهر دولتی رنگی" می شناختند.

اکنون می توان به این جمع بندی رسید که نحوه استفاده از "مهرهای دولتی رنگی" (مشهور به تمبرهای باقری) بر روی پاکت نامه ها و مرسوله های پستی، در زمان مصرفشان صحیح و منطقی بوده است.

به روشنی اشاره می شود که این تکه کاغذهای نقشدار رنگی که در متن اعلان با نام "مهرهای دولتی" از آنها یاد می شود را بعنوان "مهر" می شناختند از این رو نیازی نبوده که بر روی مهر دولتی، مهری مجدد ضرب شود چه تکرار مکرر می شده است. و به وضوح می نویسند که هنوز تمبر پست باب نشده بود. بعبارت دیگر در این دوره از تاریخ پست، مهر دولتی هویتی "کاغذی" داشته نه مهر پستی که اکنون آن را می شناسیم که فاقد هویت کاغذی بوده فقط نقشی است "جوهری"، "تمبر باقری" بر خلاف آنچه که امروز بعنوان "تمبر" از آن یاد می کنیم بعنوان "مهر دولتی" شناخته می شده است.

"تمبر باقری" به عنوان "مهری دولتی یا رسمی" در نظر گرفته می شده که مشخص کننده ی وجه پرداخت شده از سوی مشتری برای ارسال مرسوله اش به مقصد بوده است.

به بیان دیگر وقتی بسته یا پاکت نامه توسط متصدی چاپارخانه از مشتری تحویل گرفته می شده، وزن آن را مشخص کرده بر اساس "راهنمای نرخ پستی" مبلغ مشخصی از مشتری دریافت می کردند سپس معادل مبلغ دریافت شده "مهر کاغذی دولتی رنگی" (تمبر باقری) روی آن پاکت نامه یا بسته چسبانده می شده تا از این طریق برای متصدیان چاپارخانه (پستخانه) های مختلف مشخص باشد که مشتری یا صاحب مرسوله، وجه کافی برای ارسال آن را تمام و کمال در مقصد پرداخت کرده است. با این حساب دیگر نیازی نمی دیدند که بر روی این "مهر"، "مهر" دیگر ضرب نمایند.

در سالهای بعد است که با دیدن سوء استفاده بعضی از متصدیان یا مشتریان چاپارخانه (پست) در استفاده مجدد از "مهرهای دولتی رنگی" (تمبرهای باقری) مصرف شده روی پاکت نامه ها و ... کشیدن قلم جوهر به صورت

علامت ضربدر روی این "مهرها" معمول می شود تا جلوی استفاده مجدد از این "مهرهای دولتی رنگی" گرفته شود.

نمونه پاکت نامه با "مهر دولتی قرمز" ۸ شاهی که با قلم جوهر رویش خط کشیده اند.
(فریدون نوین فرح بخش، تمبرهای اولیه ایران، ۱۳۷۹ خورشیدی، ص ۲۳)

تکه ای از پاکت نامه، تمبر ۲ شاهی سبز باقری باطل شده با علامت ضربدر توسط قلم و مرکب
(مهرداد صدری، شیران ایران، ۲۰۱۳ میلادی، ص ۱۴ و ۱۶)

سپاس گزاری:

برداشت بنده از روایت های تاریخی مربوط به این موضوع علاوه بر منبع هایی که فهرست نمودم تحت تاثیر بحث های مطرح شده در "انجمن مطالعات تمبرشناسی ایران" به ریاست آقای بهروز نصر اصفهانی بوده است. از سایر استادان این انجمن آقایان: ایرج افتخار، خسرو (جو) یوسفی، فرزین مصور رحمانی، ویلیام هاراتیونیان، نظام انصاری و ساسان بهار آیین برای اشتراک دانش و تجربه های فیلاتلی شان سپاس گزارم.

از راهنمایی آقای محمد نعیمی و آقای هادی میرزایی در ویراست این نوشته بهره برده ام؛ قدردان این دوستان هستم.

- ۱- دکتر محمد دادخواه، تمبرهای اولیه شیر و خورشید ایران، تهران، ۱۳۳۹ خورشیدی
- ۲- مهرداد صدری، پرسی فیلا، کتاب مرجع فیلاتلی ایران، جلد اول، شیران ایران، ۲۰۱۳ میلادی
- ۳- فریدون نوین فرح بخش، تمبرهای اولیه ایران، تهران: نشر فرح بخش، اول، ۱۳۷۹ خورشیدی
- ۴- دکتر فریدون عبدلی فرد، تمبرهای شیر و خورشیدی ایران، تهران: انتشارات هیرمند، اول، ۱۳۷۸ خورشیدی
- ۵- دکتر فریدون آدمیت، اندیشه ترقی و حکومت قانون عصر سپهسالار، تهران: شرکت سهامی انتشارات خوارزمی، دوم، ۱۳۵۶ خورشیدی
- ۶- کتاب روزنامه ایران، شماره ۱ تا ۲۰۸، سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران، تهران ۱۳۷۴ خ.
- ۷- وبگاه دانشنامه آزاد ویکی پدیا

8 - Mehrdad Sadri, An Introduction to Iranian Philately, A Short Walk Through History, Persi@persi.com

9 - Walter Dorning Beckton, The Barre Impressions of the 1868 Issue, Philatelic Journal of Great Britain 1926, P:68-71

10 - <http://www.getty.edu/art/collection>

Colored government seal (Bagheri Stamp)

Saeed Bakhtiari Soltani

Member of Iran Philatelic Study Circle

user35335@gmail.com

April 2019

Rewriting: April 2021

Introduction:

"Iran Postal History" is one of the most beautiful parts of contemporary history, which is very interesting for the researcher to study due to the availability of its study sources: "Postal Documents".

One of the critical parts of the history of the Iranian post is the time when the use of "stamps" on envelopes begins. Exploration about how to print and use the first series of stamps in Iran Post is an important and interesting topic that we intend to examine in this article.

Books and articles about the early history of the Iranian post; They agree that the first stamp used on envelopes is a series known as "Bagheri". (Mehrdad Sadri, Persiphila, Iran Philatelic Reference, Volume I, Lions of Iran, 2013, pp. 14-16) Fortunately, examples of envelopes with Bagheri stamps, after more than 150 years, in good condition (In terms of physical health) have reached the present and reached us. Although the number of these samples is small.

Background:

The first Iranian postage stamp to be used on an envelope; It was Bagheri's stamp. The reason for this naming is still shrouded in mystery, and various speculations have been raised about it. This series of stamps was printed in Iran in 1870 AD, manually and using the cliché "sample stamp load" in a block of 4 and used in the post office.

Bagheri stamp stereotype:

Bagheri stamp series were printed using "Barre Essay Stamp" stereotypes. Therefore, in order to know the stereotype of Bagheri stamp, one must know the stereotype of the sample stamp.

Regarding the first official stamp designed for the Iranian Post, known as the "Barre Essay", which was printed in France in 1867 by order of the Iranian government; It should be noted that this series included 4 price figures: one Chahi, two Chahi, four Chahi and eight Chahi.

The original stereotype (excluding price figures) of steel was designed and engraved by Albert Désiré Barre, head of the Paris Mint Engravers (1818-1878). Then, for each price figure, 5 copper stereotypes were made from the original stereotype. (Mehrdad Sadri, Persiphila, Iran Philatelic Reference, Volume I, Lions of Iran, 2013, pp. 5 and 6).

The stereotype was designed in such a way that when printed on a sheet of paper, five pieces of 1 Chahi number were placed next to each other in a horizontal row, and the other digits were the same. The full sheet of the stamp consisted of twenty pieces of stamp. Each sheet of paper was printed twice, which resulted in two half-pages facing each other. Each half page contained 20 stamps. The "Barre" stamp sheet was printed in four colors: green, red, blue and purple. Which included a total of 40 stamps in four price ranges.

The first person to study the sample stamp in depth and achieve accurate findings; The English lawyer and stamp expert was Walter Dorning Beckton.

(Walter Dorning Beckton, The Barre Impressions of the 1868 Issue, Philatelic Journal of Great Britain 1926, P:68-71).

Becton was born in 1866 and died in 1931. Becton since 1879. He started collecting stamps. (Dr. Mohammad Dadkhah, The Early Stamps of the Lion and the Sun of Iran, Tehran, 1960, pp. 2 and p. 8). After Bakton, Dr. Mohammad Dadkhah completed his research.

After this introduction, regarding the Barre Essay Stamp stereotype, we will go to how to print Bagheri stamp.

Bagheri stamp was printed in four price figures: 1 Chahi, 2 Chahi, 4 Chahi, 8 Chahi (same as the sample stamp). Each stamp of Bagheri was printed in a four-block with a hand printing machine on different types of paper (glass, thin, thick, corrugated). (Mehrdad Sadri, Persiphila, Iran Philatelic Reference, Volume I, Lions of Iran, 2013, p. 27)

In terms of design, Bagheri stamp stereotype is the same as the Barre Essay Stamp stereotype, which has a slight difference in the details. Hence two hypotheses about its stereotype:

1. Four of the five stamp stereotypes of the Barre Essay stamp were brought from Paris to Tehran and with it the Bagheri stamp was printed.

2. Printed on a Barre Essay stamp that was sent to Tehran; A new stereotype has been prepared for printing Bagheri stamps.

(Mehrdad Sadri, Persiphila, Iran Philatelic Reference, Volume I, Lions of Iran, 2013, p. 7).

Documentary evidence is not yet available to conclusively prove one of these two options.

After printing, Bagheri stamps were cut and sent to post offices for consumption. Now, only two complete blocks of a stamp of a Bagheri 1 Chahi are left, which are kept in Mr. Joseph Hackmey's collection.

Envelope with Bagheri stamp:

Now that we look at the "Bagheri envelopes" and compare them with the envelopes of later years; We do not find the necessary element of postal envelope components on Bagheri envelopes. Each postal envelope typically has three main characteristics: stamp, address, "postmark".

All Bagheri envelopes that were posted from 1870 to 1875 and some of them are now available; Without exception, they do not have a "Postmark" on stamps and envelopes.

The lack of a "Postmark" on the stamps and envelopes of "Bagheri" has caused many discussions about why and the originality of this type of early envelopes in Iran among experts and researchers.

Why is there no postmark on Bagheri's envelopes?

Here is the opinion of a number of contemporary Iranian stamp experts and researchers who have explained this question:

Dr. Mohammad Dadkhah (the first Iranian researcher of early stamps) writes in response to the above question:

"Bagheri stamps have been use in Tabriz, Miyaneh, Zanjan, Qazvin and Tehran. Considering that while sending the main stereotype from Paris, they did not send a postage stamp to cancel the stamps, so they worked on the envelopes without canceling them. The envelopes that currently exist with Bagheri stamps are all without cancellation marks ... The only major cancellation mark on Bagheri stamps is two

crossed lines in the shape of a cross, which for a very short time at the end of the use of Bagheri stamps with a pen. Were invalidated by it.

Due to this, Bagheri's stamps remained without cancellation, and this caused them to use the stamps on the envelope again. It is possible that after a while the parents of the post realized this and had no choice but to take the stamps out of the flow. "It is safe to say that any postmarks seen on these stamps date back to after 1875 and were made to the satisfaction of collectors and were not officially marked in the post office." (Dr. Mohammad Dadkhah, *The Early Stamps of the Lion and the Sun of Iran*, 1960, p. 14).

Mr. Mehrdad Sadri (researcher and expert on Iranian stamps) writes about the reason for not using the postmark when using Bagheri stamps:

"Because there was no Postmark to cancel the stamp, Bagheri stamps were used on the envelopes without the Cancellation postmark; sometimes these stamps were invalidated by pen and ink. Although it has always been assumed that Bagheri stamps They have been marked for collectors since 1875, but in any case, I believe that these stamps were later used for government purposes or on postal invoices, as many "The postage stamps of Muzaffar al-Din Shah Qajar were later used by the government during the reign of Ahmad Shah Qajar." (Mehrdad Sadri, *Lions of Iran*, 2013, p. 36).

Mr. Fereydoon Novin Farahbakhsh (Iranian stamp expert) writes about not using postmarks on Bagheri's envelopes:

"Early in the use of stamps, there was no cancellation Handstamp or means for cancellation, and the delegation did not bring a Handstamp or cancellation mark from Paris to Tehran. This non-cancellation of stamps caused the stamps to be misused at the end of the period. They cancelled the stamps with their hands and ink with a cross or similar symbol. (Fereydoon Novin Farahbakhsh, *Early Stamps of Iran*, 2000, p. 23).

Dr. Fereydoon Abdolifard (Researcher of Post History of Iran) has written on this subject:

"During the 7 years that the use of this series was common in the post (from 1868 to 1875), canceling stamps on envelopes with cancellation marks or any other special method was not common, and in the beginning, just sticking stamps on envelopes seems to be enough. It has arrived, but because this has caused some post office officials to abuse the used stamps, so after a while to prevent this, it became common to cancel the stamps with a pen, which is in the form of a cross on the stamps. This is why all the canceled envelopes and genuine specimens that are available today from this series are unmarked or have only a cancellation line in the form of a cross, and cancelled stamps

that are rarely in the collections For some people, it does not seem to be related to the annulment of the post, but in the following years, it was stamped manually as a hobby or for profit." (Dr. Fereydoon Abdolifard, Iranian Lion and Sun Stamps, 1999, p. 39).

Summarizing the opinion of experts about the lack of postmarks on early Iranian envelopes is that due to the lack of Handstamps in post offices, stamps (Bagheri) on envelopes with postmarks have not been canceled; In the last years of using these stamps, to prevent their re-use, they were crossed with a pen and ink.

Here is a small point that we realize by reflecting on the historical narratives of the period in question. Care in this point clarifies the reason for the lack of postmarks on the original envelopes of Iran (known as Bagheri). To make this point, we must first look at the historical books that specifically examined this period in the history of the Nasserite period; From this route, we came to get acquainted with the social climate of the historical area that we are considering, then by studying the "first hand" documents, we will be specifically informed about the heart of the event on which we have focused.

Dr. Fereydoon Adamiyat (a prominent historian of the Qajar period) wrote a book in 1972 entitled: "The idea of progress and the rule of law of the Sepahsalar era."

"This is a new treatise on the history of new social and political ideas in Iran in relation to the policy of progress and the record of reforms from 1859 to 1880." (Dr. Fereydoon Adamiyat, The Thought of Progress and the Rule of Law of the Sepahsalar Era, Second Edition, 1977, p. 7).

In the public services section, he writes about the post office and postage stamps, quoting documents related to Mirza Hossain Khan Sepahsalar (Prime Minister):

"The printing press, which was regulated on a new basis in 1850 and a law was written for it - had not progressed until twenty years after the European Post Office was established. At the beginning of Mirza Hussein Khan Sepahsalar's presidency, a new appointment was made And so it was announced: the meaning of the new order is that the people are sure of the accuracy of the receipt and delivery of their messages. The cost of transporting paper to each city was set at 4.6 grams, four Chahis or two hundred dinars, and for postal deposits of 3 kilos per 6.24 kilometers, one hundred dinars was set. Stamps were not yet common, instead **government seals were used in various colors**. Geometric numbers were engraved on the seals, not context digits. A bill of lading was printed to carry the deposit."

And in the same paragraph he has given the explanation in a footnote: "Purple seal which has the number one geometric instead of 1 Chahi; Green seal which has the

number two for 2 Chahi; A blue seal with the number four is 1 Abbasi; "The red seal with the number eight was assigned to the 2 Abbasis." (Dr. Fereydoon Adamit, *The Thought of Progress and the Rule of Law of the Sepahsalar Era*, Second Edition, 1977, p. 453).

To clarify the discussion, we turn to a first-hand historical source that specifically informs the public about the events and announcements of the post office (during the reign of Nasser al-Din Shah): "Incidental Events Newspaper" (Vaqaye'e Ettefaqiye).

"Vaqaye Etefaqiye newspaper was established by Amir Kabir in the fourth year of the reign of Nasser al-Din Shah Qajar. The first issue was published on Friday, February 7, 1851 in Tehran. In 1861, the newspaper Vaqaye Etefaqiye was renamed the "Newspaper of the Supreme Government of Iran" (Mehrdad Sadri, Shiran Iran, 2013, p. XI).

At the time of Mirza Hossein Khan Sepahsalar, the Prime Minister, Mr. Mirza Ali Khan was the Secretary of Administration, in charge of managing the affairs of the post offices of Iran. He made laws and amendments to regulate the affairs of the post offices through The newspaper of the Supreme Government of Iran (Ruzname-ye-dowlat-e'eliah Iran) Issue 69 was published on January 28, 1872 and was made public. The text of the announcement is as follows:

“Announcement of the Supreme Post Office: In order to limit and determine the postage fee in carrying the writings, correspondence, order and acceptance of the items and trusts that are given to the post office, as is customary in every country, **a special seal with the lion and sun emblem** has been established. And the signatures of the parents of the Supreme Government of the Post Office in each province and each point have enforced and published the said seal, which after the subsequent benefits of this has facilitated and general order in the receipt of writings and parcels, some of the disadvantages that are common in this case. It should be blocked, which means that the owners of letters and trusts who use the post office as a means of communicating, consider their duty to pay its real wages, be relieved of the greed and expectations of postmen and be sure of the accuracy of receiving and communicating their shipments.

The fee for transporting paper within each protected country is set at 4.6 grams for four kings, which is two hundred dinars, and the right to carry a deposit of 3 kilograms for every 6.24 kilometers is set at one hundred dinars. And to protect this law, **the government seal is available in the following colors** and badges in detail in all post offices:

"Purple seal with geometric number 1 instead of 1 Chahi.

A green seal with the number 2 is common instead of 2 Chahis.

Blue seal with the number 4 is common in 1 Abbasi.

The red seal with the number 8 will be accepted instead of the 8 Chahis who are 2 Abbasis.

People who write to post offices are explicitly told that no paper is free in the post office without **government seal**. And do not be at all sure that the post office will take action in communicating this type of writing, but they will confiscate it and receive the lack of the usual fee for its transportation and implementation. And in delivering and submitting the deposit to the post office and paying the shipping fee, the borrower of a printed sheet that is the post office receipt will be priced at 2 shillings. The post office of that city seals and gives the borrower a loan to receive the sent loan from the post office at the destination according to the said receipt. Letters containing a document and a commercial letter to the recipient must clearly state to the post office what kind of document is in the envelope. On the other hand, for every 4.6 grams, 2 Abbasis should be paid, especially the post office, assuming that it is properly communicated." (Iran Newspaper, No. 1 to 208, National Library of Iran, Tehran, 1995, p. 273).

In this official announcement of the post office, important points are clearly explained to the people:

- 1- In order to regulate the receipt of postal items and deliver them to the destination, colorful seals with the role of lion and sun have been made, each of which has a specific rate and these seals have been sent to all post offices in the country.
- 2- When the post office receives the shipment from the customer, according to its weight, it receives a certain amount from the customer and a certain seal in proportion to the received cost is pasted on the shipment. For this envelope (for example) 4 Chahis has been received by the post office. And shipments that do not have a "seal" will not be acted upon.
- 3- In the case of postal deposits, a "receipt" worth 2 Chahis is issued, according to which all the details of the sender, receiver, etc. are written, according to which they can request their delivery from the post office at the destination.
- 4- If the post office customers want to send documents and securities by post, they should inform the post office manager and pay the fee.

Conclusion:

What we know today as "Bagheri Stamp"; At the time of its use on postal envelopes, it was known as the "colored government seal".

It can now be concluded that the use of "colored government seals" (known as Bagheri stamps) on envelopes and postal items was correct and reasonable at the time of their use.

It is clearly stated that this piece of colored patterned paper, referred to in the proclamation text as "government seals", was known as a "seal", so there was no need to re-seal the government seal. Repetition has been repeated. And they clearly write that postage stamps were not common yet. In other words, in this period of postal history, the government seal had a "paper" identity, not a postage stamp that we now know that has no paper identity, only an ink role. **Contrary to what we call "stamp" today, "Bagheri stamp" is known as "government seal"**.

"Bagheri stamp" was considered as a "government or official seal" that specified the amount paid by the customer to send his shipment to the destination.

In other words, when the package or envelope was delivered to the customer by the postman, the weight was determined and they received a certain amount from the customer based on the "Postal Rate Guide". Then, the equivalent of the received amount of "colored government paper seal" (Bagheri stamp) was affixed to the envelope or package so that it would be clear to the post office operators that the customer or the owner of the shipment had enough money to send it in full. Paid at the destination. With this account, they no longer saw the need to multiply another "seal" on this "seal".

In the following years, after seeing the abuse of some of the post office operators or customers in reusing the "colored government seals" (Bagheri stamps) used on the envelopes and ... drawing an ink pen as a cross mark on these "seals It is common to prevent the re-use of these "colored government seals".

Acknowledgment:

My interpretation of the historical narratives related to this subject, in addition to the sources I have listed, has been influenced by the discussions raised in the "Iran Philatelic Study Circle" chaired by Mr. Behruz Nassre Esfahani. I would like to thank the other professors of this association: Iraj Eftekhar, Khosrow "Joe" Youssefi, Farzin Mossavar Rahmani, William Haroutunian, Nezam Ansari and Sasan Baharaeen for sharing their knowledge and philatelic experiences.

I have used the guidance of Mr. Mohammad Naimi and Mr. Hadi Mirzayi in editing this article; I am grateful to these friends.

This article was rewritten in April 2021 and translated into English.

In translating this text from Persian to English, I used "Google Translate".

References:

1. Dr. Mohammad Dadkhah, The Early Stamps of the Lion and the Sun of Iran, Tehran, 1960.
2. Mehrdad Sadri, Persiphila, Iran Philatelic Reference, Volume I, Lions of Iran, 2013.
3. Fereydoon Novin Farahbakhsh, Early Stamps of Iran, 2000.
4. Dr. Fereydoon Abdolifard, Iranian Lion and Sun Stamps, 1999.
5. Dr. Fereydoon Adamiyat, The Thought of Progress and the Rule of Law of the Sepahsalar Era, Second Edition, 1977.
6. Iran Newspaper, No. 1 to 208, National Library of Iran, Tehran, 1995.
7. Free encyclopedia website of Wikipedia.
8. Mehrdad Sadri, An Introduction to Iranian Philately, A Short Walk Through History, Persi@persi.com
9. Walter Dorning Beckton, The Barre Impressions of the 1868 Issue, Philatelic Journal of Great Britain 1926.
10. <http://www.getty.edu/art/collection>.